

РЕШЕНИЕ

№ 728

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Димитрова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10908** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. Г. Р., от [населено място], чрез адв. С. П. – САК, срещу Решение № 191848 от 04.09.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 129-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 7351/2020 г. по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 42-0001841/06.11.2019 г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място]. С НП за извършено нарушение на 24а, ал. 2, т. 2, предложение първо, във вр. с чл. 18, ал. 2, изр. първо от Наредба № Н-37/02.08.2002 г. на министъра на транспорта и съобщенията на основание чл. 178б, ал. 5, т. 2, предложение първо от Закон за движението по пътищата /ЗДВП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв.

С жалбата се навеждат касационни основания за отмяна на решението по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че въззивният съд не е изпълнил задължението си като инстанция по същество да направи пълна проверка за законосъобразност на НП на всички основания. Конкретно не е констатирал наличието на процесуално нарушение при издаване на НП, изразяващо се според касатора в неправилно посочване на датата на извършване на нарушението. Конкретно се твърди, че задължението за Р. да издаде учебен картон е възникнало на 24.06.2019 г.,

следователно и на тази дата е извършено нарушението като неизпълнение на същото. Поддържа се, че датата на извършване на проверката не съвпада с датата на нарушението. Наред с това заявява твърдение, че не е посочено и мястото на извършване на нарушението, поради което претендира наличие на нарушение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставяне на акта и издаване на НП. На следващо място, навеждат се оплаквания, че не са ангажирани доказателства в административното и въззивното производство, че касаторът е субект на нарушението, тъй като същият е ръководител на учебния център, а не ръководител на учебната дейност. Накрая, претендира приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като процесното нарушение според касатора покрива законовите белези на маловажен случай – няма данни за други нарушения, извършени от касатора, не се установява настъпването на вредни последици, конкретното деяние е с по-ниска степен на обществена опасност. Исква се отмяната на съдебното решение и постановяване на друго, с което да бъде отменено НП. Претендира разноска за две съдебни инстанции.

В проведено по делото открито съдебно заседание касаторът се представлява от адв. П., който поддържа жалбата.

Ответникът по касация не изпраща представител.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Първоинстанционният съд е приел, че при извършена проверка на място и по документи от служители на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място] на 26.06.2019 г. по отношение на учебен център [фирма], притежаващ разрешително за обучение на кандидати за водачи на МПС, било установено, че ръководителят на учебния център – касаторът Е. Р., не е издал учебни картони на кандидати при разкриване на курс група, сформирана на 24.06.2019г., включително и на кандидата Р. Х. А.. Като констатира, че извършеното деяние представлява нарушение на чл. 24а, ал. 2, т. 2, предложение първо, във вр. с чл. 18, ал. 2, изр. първо от Наредба № Н-37/02.08.2002 г., служителят Ц. на същата дата съставил на Р. АУАН за нарушение със същата правна квалификация. Актът бил подписан без възражения, но в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили такива с изложени в тях твърдения, че в периода от 19.06 до 25.06.2019 г. включително Р. бил в платен отпуск, следователно на датата на сформирани на групата – 24.06.2019 г., не е изпълнявал служебните си функции. Същото е преценено от административнонаказващия орган като неоснователно и било издадено атакуваното НП, с което при идентично описание на фактическата обстановка и правна квалификация на деянието на Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв.

За да потвърди НП, въззивният съд е стигнал до извод, че не са нарушени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като нарушението и обстоятелствата,

при които е извършено са описани ясно, включително и датата на извършването му, като е отразено, че при откриване на курс група от 24.06.2019 г. не е издаден учебен картон на посочения кандидат. Съдът е изложил мотиви в смисъл, че не счита, че Р. е бил в невъзможност да изпълни задължението си за издаване на картон, тъй като на 24.06.2019 г. е заверил учебния дневник за теоретично обучение на кандидатите от същата група, наред с това същият е депозирал заявление за ползване на платен отпуск до себе си, като сам е разрешил и подписал заповедта, а освен това тази заповед не е подкрепена от останалите доказателства по делото. Приел е също така, че в случая не се касае за маловажно нарушение, тъй като за всички 11 кандидати не са изготвени учебни картони, което е грубо нарушение на изискванията за водене на съответните документи във връзка с обучението.

Така постановеното решение е правилно. Изложените от районния съд мотиви са пълни, логични, вътрешно непротиворечиви и обосновани, поради което се споделят напълно от настоящата касационна инстанция.

По същество не се спори между страните относно фактите. Безспорно е, че към датата на проверката от служители на ОО „Автомобилна администрация“ – 26.06.2019 г., за кандидата Р. А. не е изготвен учебен картон.

Съгласно визираната за нарушена разпоредба на чл. 24а, ал. 2, т. 2 от Наредбата ръководителят на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС е длъжен своевременно да издава и води съответните документи във връзка с обучението. Параметрите на смисъла, който се влага в израза „своевременно“ са очертани от нормата на чл. 18, ал. 2 от Наредбата, която следва да се отбележи, че също е посочена в АУАН и НП. Съгласно нея „при записване в регистъра на кандидатите се издава учебен картон“. Видно от следващото изречение, с което е допълнена разпоредбата субект на това задължение е ръководителят на учебната дейност, който следва да подпише учебния картон и да положи печат. Както обосновано се е мотивирал районният съд, не се оспорва от касатора, че подписът, положен в дневник за провеждане на теоретично обучение с отразена дата 24.06.2019 г., е негов. След като е изготвил и подписал дневникът, явно е, че въпреки представената заповед за разрешаване ползването на отпуск Р. е изпълнявал служебните си задължения на датата на сформирани на групата и обективно не е бил възпрепятстван при записване на кандидатите да издаде и учебни картони.

Неоснователни са възраженията на касатора, че не е доказано, че същият има качеството на ръководител на учебната дейност. Събрания по делото доказателствен материал безспорно води до извод, че ръководител на учебната дейност е именно Е. Р.. Видно от представени документи във връзка с провежданото обучение – учебен дневник за теоретично обучение на кандидатите и месечен график, подписите за ръководител са на Р.. А освен това не се излагат данни за друго лице, което е заемало тази длъжност, която освен това е нормативно уредена и е условие за получаване на разрешение за обучение на кандидати за водачи на МПС. Поради това настоящият съдебен състав намира за установено авторството на нарушението и съответствието му със състава на нарушението по чл. 24а, ал. 2, т. 2, предл. първо, във вр. с чл. 18, ал. 2, изр. първо от Наредбата.

На следващо място, не се констатира релевираното с жалбата нарушение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Относно времето на извършване на нарушението, действително в АУАН и НП е посочено, че това е 26.06.2019 г. Доколкото обаче и към момента на

проверката нарушението не е било отстранено, се явява неоснователно възражението на касатора, че датата на нарушението и датата на проверката не съвпадат. От друга страна, ясно е посочено и мястото на извършване на нарушението – „гр. С., [улица], в учебен център [фирма]“.

Споделят се изложените от въззивния съд мотиви относно липсата на основания да бъде квалифицирано нарушението като маловажно. Както е установено, за цялата група не са издадени учебни картони, а не само по отношение на лицето Р. А., което повишава обществената опасност на деянието. Необходимо е в случая спрямо нарушителя да бъде оказана предвидената в закона административнонаказателна репресия с цел същият да бъде превъзпитан към спазване на изискванията за провеждане на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС. Това е особено необходимо с оглед значимостта на тези обществени отношения и нуждата от провеждане на качествено обучение на бъдещите водачи на МПС с оглед предотвратяване на риска за живота и здравето на гражданите при управление на МПС, който риск при тази дейност е повишен.

Санкционната разпоредба на чл. 178б, ал. 5, т. 2, предл. първо от ЗДвП съдържа санкция в абсолютен размер, следователно не подлежи на преценка за справедливост с оглед конкретното нарушение.

Поради изложеното настоящата касационна инстанция намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено от законен съдебен състав по подадена в срок жалба срещу подлежащ на обжалване санкционен акт – НП, и в същото време правилно като постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила. Не се констатира с жалбата касационни основания за неговата отмяна, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XXI - ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 191848 от 04.09.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 129-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 7351/2020 г. по описа на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.